

Töttös Gábor:

ÁLLANDÓSULÁS

gonoszka
csend
ült a borozda
kezére
domb-állon
izzik
a karó-
borosta
zöld-ajku
lapjával
csókolja
szálkáit
szellőrongy-porosra
a szőlő

utadat
fanyar
csönd
habozza

szemedet
kótyagos
éjszaka
csiszolja

kezed
mint meleg fény
futja be
repkény

